

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 188: Tu Hành Không Được Thọ Dụng, Chẳng Ngoài Hai Bệnh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 013)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tu hành không được thọ dụng, chẳng ngoài hai bệnh.】

Điều này cũng rất quan trọng, cũng là điều cấp thiết mà chúng ta cần phải biết, nói đúng ngay vào căn bệnh của chính chúng ta. Tại sao chúng ta tu hành mà chẳng được thọ dụng? Trước tiên chúng ta phải hiểu rõ, tu hành như thế nào mới gọi là được thọ dụng, thọ dụng những gì? Điều này không thể không biết rõ.

Tu hành quan trọng nhất là “Tâm thanh tịnh” đứng hàng đầu, tâm của chúng ta có thanh tịnh hay không? Quả nhiên vọng niệm ít đi, phiền não ít đi, lo âu vương bận ít đi, thì quý vị liền được thọ dụng. Tâm quý vị thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì nhất định trí huệ tăng trưởng. Phiền não nhẹ, trí huệ lớn, đây chính là thọ dụng.

Phiền não nhẹ, trí huệ lớn rồi, đây là nói về bên trong của quý vị. Bên trong nhất định sẽ biểu hiện ra bên ngoài, trong ngoài là nhất quán. Bên ngoài thì như thế nào? Các thầy xem tướng đoán mệnh đều sẽ nói “Tướng tùy tâm chuyển”, người đời nay có cách nói rất thịnh hành gọi là “thay đổi thể chất”. Thể chất của quý vị thay đổi rồi, tâm thanh tịnh rồi, thì tất cả các tổ chức sinh lý đều khôi phục lại trạng thái bình thường, bình thường nghĩa là không có bệnh tật.

Cho nên quý vị phải biết, thân thể chúng ta thường hay có bệnh khổ đau đớn, tất cả mọi bệnh khổ đều từ trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, phiền não mà sanh ra, đây là gốc bệnh. Người tu hành được thọ dụng chính là nhổ bỏ cái gốc bệnh này đi, không còn nữa, cho nên sinh lý của họ khôi phục lại bình thường, khôi phục lại tự nhiên.

Ngày nay các nhà khoa học nói trái đất của chúng ta đang bị bệnh, trái đất bị bệnh như thế nào? Là do môi trường sinh thái tự nhiên bị phá hoại, không

còn tự nhiên, mất cân bằng, cho nên chúng ta thường thấy xảy ra rất nhiều thiên tai. Cơ thể chúng ta là một tiểu vũ trụ, tình trạng phức tạp bên trong vũ trụ nhỏ này hoàn toàn giống hệt với thái không, hư không, đại vũ trụ, không sai khác chút nào. Đừng xem thường cái thân nhỏ bé này, nó chính là sự thu nhỏ của đại vũ trụ. Đại vũ trụ phức tạp thế nào thì cái tiểu vũ trụ bên trong cơ thể chúng ta cũng phức tạp y như vậy, thật sự là “bất tăng bất giảm”.

Ngày nay chúng ta biết rằng trong môi trường lớn, sinh thái tự nhiên bị phá hoại thì hậu quả nghiêm trọng không thể tưởng tượng nổi; thì quý vị cũng phải biết rằng, những phiền não, lo âu, vướng bận của chính mình đang phá hoại các tổ chức sinh lý của mình, khiến cho nó mất đi sự quân bình, hậu quả đó cũng nghiêm trọng không thể tưởng tượng nổi. Đó chính là quý vị phải mắc bệnh, bệnh nghiêm trọng thì tánh mạng cũng không giữ được, đạo lý cũng giống nhau như vậy. Nếu thật sự quý vị tu hành được thọ dụng, thì tâm thanh tịnh, thân thể khỏe mạnh, pháp hỷ sung mãn.

Đời sống của người thế gian nói chung, họ sống rất khổ sở. Học Phật mà được thọ dụng thì đời sống rất an vui. Bất luận ở trong hoàn cảnh nào, hoàn cảnh tốt thì rất an vui, hoàn cảnh vật chất không tốt cũng rất an vui, quả thật là pháp hỷ sung mãn. Nói cách khác, niềm vui ấy không dính dáng gì đến hoàn cảnh vật chất của chúng ta, dù có nghèo nàn hơn nữa họ cũng vẫn an vui.

Chúng ta đọc sách Nho, Khổng Lão Phu Tử có một người học trò tên là Nhan Hồi, gia cảnh bần hàn, nghèo khổ, ăn cơm đến một cái bát cũng không có, uống nước ngay cả ly cũng không có. Quý vị xem Phu Tử nói, ông ấy uống nước thì dùng vỏ bầu, cái gáo để múc nước, “nhất phiêu ẩm” (một bầu nước); ăn cơm thì dùng cái giỏ đan bằng tre. “Một giỏ cơm, một bầu nước”, người khác mà sống cuộc sống như thế thì chịu không nổi sự lo buồn, còn “Hồi đã bất cái kỳ lạc” (trò Hồi cũng không thay đổi niềm vui), Nhan Hồi vui sướng vô cùng. Nguyên nhân là gì? Ông ấy tu hành được thọ dụng, thân tâm thanh tịnh. Đối với nhân sanh - nhân sanh là chính mình, vũ trụ là chân tướng hoàn cảnh đời sống của mình, ông thấu hiểu rõ ràng tường tận, minh bạch. Ông không mê, không tà, không nhiễm, thì làm sao mà không an vui cho được! Đây là điều chúng ta nhất định phải nhận cho rõ.

Chúng ta học Phật, không phải cầu Phật Bồ Tát phù hộ cho chúng ta thăng quan phát tài, không phải vậy, cái đó sai rồi. Thăng quan phát tài không thể đoạn được phiền não của quý vị, không thể phá được chấp trước của quý vị, thì

có dùng được việc gì đâu! Địa vị có cao hơn, của cải có nhiều hơn, nhưng tâm thái của quý vị, sinh lý của quý vị vẫn bị phá hoại như thường, vẫn phải chịu đau khổ như thường. Cái phú quý đó không có tác dụng, không thể giải quyết vấn đề.

Đây là nói lời chân thật, phú quý không thể giải quyết vấn đề của chúng ta, chỉ có “vô trụ tướng” (không trụ vào tướng) mới có thể giải quyết vấn đề thật sự của chúng ta, mới có thể đem lại cho chúng ta hạnh phúc chân thật ngay trong đời này.

“Không được thọ dụng, chẳng ngoài hai bệnh”, câu này là do Giang Cư Sĩ (Giang Vị Nông), lão nhân gia ngài đã nói.

1. **Một là không nắm được cốt yếu:** Nghĩa là quý vị tu hành không như pháp, quý vị không hiểu phương pháp.
2. **Hai là đạo lý không thông:** Lý luận không rõ ràng.

Đây cũng chính là điều thường nói, sự tu hành của quý vị không như pháp, không như lý; không hợp lý, không hợp pháp. Nếu tu hành “như lý như pháp” thì nhất định sẽ được thọ dụng, hơn nữa sự thọ dụng còn đến rất nhanh, rất rõ rệt.